

[Socialministeren.]

ved tilsigtede man at give fuld Dækning for Prisstigningen siden Krigens Udbrud. I 1941 fik de 15 pCt. til, og disse i alt 30 pCt. har de beholdt. Ved Loven af 1942 gav man samtidig 30 pCt. Tillæg til de Invaliditetsrenter, der var blevet fastsat før 1. April 1942.

Den Del af Omraadet, der hidtil er reguleret efter Prisstigningerne, nemlig de lavere Dagpenge og de Invaliditetsrenter, der er blevet fastsat før 1. April 1942, er det ikke Hensigten at røre ved gennem dette Lovforslag, dels fordi Prisstigningen siden i Fjor er forholdsvis ringe, dels og navnlig fordi man herved i Virkeligheden kommer til at forhøje Erstatningsniveauet med den Konsekvens, at Spændvidden imellem Dagpenge og Løn formindskes.

Derimod har Lønudviklingen i den seneste Tid efter Regeringens Opfattelse gjort det paakrævet at forhøje Maksimum for Dagpenge og Invaliditetserstatninger med yderligere 10 pCt. af de Beløb, Ulykkesforsikringsloven har fastsat. Herved bliver det højeste Dagpengebeløb, der kan udbetales, 6 Kr. 65 Øre, og den højeste Aarsløn, der kan tages Hensyn til ved Invaliditetserstatningernes Fastsættelse, 2 940 Kr.

Der er vist ingen, der vil mene, at 6 Kr. 65 Øre er for meget at yde i Dagpenge til en tilskadekommen, der har haft vel-lønnet Arbejde; Spændvidden mellem Dagpengene og den Løn, han nu kunde faa, er her tilstrækkelig stor. Der er formodentlig heller ikke nogen, der kan have noget imod, at Invaliditetserstatningerne beregnes paa Grundlag af et Beløb, der nærmer sig 3 000 Kr. Man maa her stadig have for Øje, at det har været Meningen med den sociale Ulykkesforsikring, at Grænsen for de Arbejdsindtægter, der kan tages med ved Beregningen af Invaliditetserstatningerne, skulde ligge saa højt, at kun en forholdsvis mindre Del af de egentlige Lønarbejders Indtægter ikke bliver medtaget ved Erstatningsberegningerne. Jeg kan her bl. a. hen-vise til, at Sygekassegrænserne, der bygger paa faglærte Arbejders Indtægt ved fuld Beskæftigelse, jo ligger langt højere end de 2 940 Kr., man her kommer til.

Forslaget indeholder en yderligere Re-gulering. Ulykkesforsikringsloven fastsætter en Indtægtsgrænse for dem, der skal kunne faa Statstilskud til Nedsættelsen af Ulykkesforsikringspræmier, og for dem, der skal kunne tegne frivillig Forsikring med Stats-tilskud til Fordel for sig selv. Disse Grænser er 1 800 Kr. paa Landet, 2 100 Kr. i Køb-

stæderne og 2 400 Kr. i København og Fre-deriksberg. De blev fastsat i 1920, men siden har Forholdene ude omkring udviklet sig saaledes, at den Gruppe Personer, som det var Meningen at hjælpe med at betale til Ulykkesforsikringen, er blevet betydelig reduceret ved de gældende Indtægtsgrænser.

Dansk Fiskeriforening og De samvir-kende danske Husmandsforeninger har der-for henvendt sig til Ministeriet om en For-højelse af de gældende Grænser, og efter Forhandling med Direktoratet for Ulykkes-forsikringen foreslaar man nu Grænserne forhøjet til 2 400 Kr. paa Landet, 2 700 Kr. i Købstæderne og 3 000 Kr. i København og Frederiksberg.

Lige som Loven i øvrigt skal denne Bestemmelse kun gælde for det kommende Finansaar.

Hvad Udgifterne ved Loven angaar, skal jeg bemærke, at Staten ligesom tid-ligere maa give Forsikringsselskaberne Re-fusion for de forøgede Erstatningsudgifter, som de ikke har kunnet dække sig over for gennem Præmierne. De Merudgifter, Sel-skaberne efter den nye Lov maa afholde i Anledning af Ulykkestilfælde, der er ind-truffet inden Lovens Ikrafttræden, maa Staten derfor refundere Selskaberne. Der-til kommer naturligvis en Merudgift for Selskaberne for de Ulykkestilfælde, der indtræder fra det Tidspunkt, da Loven er traadt i Kraft, og man har anslaaet de sam-lede Merudgifter til ca. 14 000 Kr. for Sta-tens Vedkommende og ca. 90 000 Kr. for Forsikringsselskaberne.

Udgifterne til Statstilskud vil jo nok stige noget, naar Indtægtsgrænserne for-højes. Det er vanskeligt paa Forhaand at vide, hvor meget det kan blive, men man skønner, at der ikke vil komme nogen væ-sentlig Overskridelse af den Bevilling, der er søgt paa Finansloven, og som er paa 600 000 Kr.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til Be-mærkningerne til Lovforslaget, skal jeg an-møde om, at det maa blive undergivet en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Fastsættelse af de i Forsorgslovens §§ 193, 215 og 236 omhandlede Normalbidrag for Tiden fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944.*

Medens adskillige sociale Ydelser, saa-ledes navnlig Alders- og Invalidereente, hvert Aar automatisk bliver reguleret efter Pristallet, er dette ikke Tilfældet med Normalbidragene til Børn. Normalbidraget til Børn, født uden for Ægteskab og i